

Vlasta in Vidka.

*Vlasta in Vidka — sestriči dve —
gledata v mirno daljavo.*

*Morda jima hoče srce
daleč črez hrib in planjavo.*

*Daleč morda pogled hrepeni
tja v deveto deželo,
koder čarownica stara živi
in ti jaše omelo?*

*Morda hoče jima oko
tja, kjer Palček kraljuje,
vsakemu jih, kdor rad bi mu zlo,
petindvajset nasuje?*

*Ali pa morda hočeta tja,
kjer Snegulčica biva
in v posodah silnih brez dna
bisere svetle skriva?*

*Morda bi radi dospeli tam,
kjer je vitez Joško?
Poln potic je njemu hram,
jé in drži se moško.*

*Morda pa pohiteli bi
k solncu v dvorec zlati,
malo zlata mu uzeli bi
in se vrnili bogati?*

*Vlasta in Vidka — sestriči dve —
malo na smehek se držita:
„Mnogo vprašuje, a nič ne ve,
kje je želja skrita:*

*Kaj bi nama svet čudni ta,
kjer so vraže same!
Midve sva najrajši doma
v objemu preljube mame!“*